

ALWARGAR PAASURANGALIL THIRUKURALIN THAKKAM

ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களில் திருக்குறளின் தாக்கம்

N.S.K. Sangeethratha ^{a,*}

^a Department of Tamil, Thiagarajar College, Madurai- 625009, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author: sangeethratha_tam@tcarts.in

Received: 01-10-2021, Accepted: 14-12-2021, Published: 30-01-2022

DOI: <https://doi.org/10.34256/vp2212>

Abstract: The period of Bakthi literature is one of the most important and Revolutionary of the history of Tamil literature. The Ancient Religion of Saiva and Vainava competed each other and also ignored other religions. During this period Nayanmars and Alwars enriched their religions and also florised the Tamil language. Alwars and Nayanmars created the Bhakthi literature of Thevaram, Thiruvagam and Nalaiyira Dhivya Prabhantham. Impact of Sangam literature reflected in Bakthi literature not only Sangam literature and Moral literature also. Based on this, The Main moto of this article how the Thirukural's thoughts spread in Alwar's Paasurangal.

Keywords: Saranakathi, Seinandriyarithal, Anbudaimai, Nanudaimai, Uyarvudaimai, Uyokamudaimai, Purangkooramai, Kural Variyil Paasurangal.

ஆய்வுமுன்னோடிகள்:

பா.ரமாவின் 'ஆழ்வார்களின் வழிபாட்டு மரபு' (நவம்பர்-2006) என்ற ஆய்வும், முனைவர் அரங்க.இராமலிங்கத்தின் 'நம்மாழ்வார் பாடல்களில் அன்பு நெறி'(பிப்ரவரி -2012) என்ற ஆய்வும், முனைவர் கே.எஸ்.பிரணதார்த்திஹரனின் 'நம்மாழ்வாரும் கம்பரும்' (பிப்ரவரி-2012), முனைவர் ஜெ. அரங்கசாமியின் 'திருமங்கையாழ்வாரின் பக்தி நெறி' (நவம்பர்-2006), முனைவர் ந.செ.கி. சங்கீதராதாவின் 'ஆதிகவி பாசுரங்களில் அவதாரச் செய்திகள்'(பிப்ரவரி-2013) போன்ற ஆய்வுகளும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் இந்த ஆய்விற்கு முன்னோடிகளாக அமைகின்றன.

ஆய்வுநெறிமுறைகள்:

இந்த ஆய்வில் ஆழ்வார்ப் பாசுரங்களை திருக்குறள் கருத்துக்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அணுகியுள்ளதால் ஒப்பாய்வு அணுகுமுறையும் திருக்குறளின் கருத்துக்கள் மற்றும் திருக்குறள் வரிகள் எங்ஙனம் ஆழ்வார்ப் பாசுரங்களில் விரவியுள்ளன என்பதை விளக்குவதால் விளக்காய்வு அணுகுமுறையும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன.

சரணாகதி

திருக்குறள் 'கடவுள் வாழ்த்து' பகுதியில் எந்தவொரு இறைவனையும் சுட்டாது திருவடிப்பேற்றினை மட்டுமே வள்ளுவப்பெருமான் சுட்டிச்செல்வது குறிப்பிடத்தக்கது. எந்தவொரு கடவுளும் எந்தவொரு சமயமும் அதில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. அதனால்தான் அனைத்து சமயத்தாரும் திருக்குறளைத் தமக்குரியது என்று சொந்தம் கொண்டாடுகின்றனர். அதனால்தான் உலகப்பொதுமறை என்று போற்றப்படுகின்றது. எதையும் பற்றிக்கொள்ளாது இறைவனது திருவடிகள் ஒன்றை மட்டுமே விடாமல் பற்றிக்கொள்ளுதலை 'கடவுள் வாழ்த்து' பகுதியில் வள்ளுவப்பெருமான் குறிப்பிடுகிறார்.

- 'வாலறிவன் நற்றாள் தொழாஅர் எனின்' (குறள்.2)
- 'மலர்மிசை ஏகினான் மானடி சேர்ந்தார்' (குறள்.3)
- வேண்டுதல் வேண்டாமை இலானடி சேர்ந்தார்க்கு' (குறள்.4)
- 'தனக்குவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க் கல்லால்' (குறள்.7)
- 'அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க் கல்லால்' (குறள்.8)
- 'தாளை வணங்காத் தலை' (குறள்.9)
- 'பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்' (குறள்.10)

இறைவன் அடிசேரா தார்'

இதனையே 'சரணாகதி' என்று வைணவத்தில் குறிப்பிடுவர். வைணவத்தில் இறைவனை அடையக்கூடிய ஐவகை நெறிகளுள் ஒன்று 'பிரபக்திநெறி' எனப்படும் 'சரணாகதி' நெறியாகும். அதாவது இறைவனின் திருவடிப்பேற்றினை அடைதல். இந்நெறியில் எதையும் கருத்துரு கொள்ளாது இறைவனது திருவடி ஒன்றை மட்டும் அடைந்துய்த்தலாகும். இதைத்தான் ஆழ்வார்களும் பின்பற்றினர். திருமாலை அன்றி வேறு தெய்வமறியாது அவன் திருவடிகளைப் பற்றிக்கொள்ளுதலாகும். திருக்குறளில் கூறப்பட்ட திருவடிப்பேறே ஆழ்வார் பாசுரங்களிலும் ஆழ்ந்து கிடக்கின்றது.

- 'சரணமாகும் தன்தாள் வந்தடைந்தார்க்கெல்லாம்
- மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும்பிரான்' (திரு.மொ. 9-10-5)
- 'அம்மாணை அமுதத்தைக் கடற்கிடந்த
- பெருமாணை அடியேன் அடைந்துய்ந்து பிழைத்தேனே' (பெரி.திரு.1-9-9)
- 'உன் அடிகீழ்மர்ந்து புகுந்தேனே' (திரு.மொ.5-7-10)
- 'சுடராழியான் அடிக்கே சூட்டினேன் சொல்மாலை' (மு.திரு.1)
- 'கல்தேன் பாய்ந்தொழுகும் கமலச்சுவை வேங்கடவா
- அற்றேன் வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே' (பெரி.திரு.6-2-7)
- 'பையத் துயின்ற பரமனடி பாடி' (திருப்.2)
- 'உன் பொற்றாமரை அடியே போற்றும் பொருள் கேளாய்' (திருப்.29)

செய்நன்றியறிதல்

ஒரு மனிதனுக்குள்ள சிறந்த பண்புகளில் ஒன்று நன்றி மறவாமையாகும். எதிர்பாராமல் தக்கநேரத்தில் செய்த உதவிக்கு 'வையகமும் வானமும்' ஆற்றல் அரிது என்கிறார் வள்ளுவப் பெருமான்.

'செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்

வானகமும் ஆற்றல் அரிது'

(குறள்.101)

இதே கருத்தினைப் பொய்கையாழ்வார் தம்முடைய பாசுரத்தில் எதிரொலிக்கிறார். ஒருமுறை குழந்தைக் கண்ணன் தன்னை அழிக்க வந்த பூதகி என்ற அரக்கியை வீழ்த்தினான் கண்ணன். பெரும் அலறலோடு மலைபோல் சாய்ந்தாள் பூதகி. அலறல் கேட்டு அனைவரும் அஞ்சினர். குழந்தையைக் காணாது தேடி வந்த யசோதரை அரக்கியின் அருகில் குழந்தையைக் கண்டு ஓடோடிச் சென்றாள். உடன் சுற்றியிருந்த ஆய்ச்சியர் அனைவரும் தடுத்தனர். யார் தடுத்தும் நிலலாது கண்ணனை வாரி எடுத்து பால் கொடுத்தாள். இந்நிகழ்வினை நினைத்துப் பார்த்த ஆழ்வார், அன்று யசோதரையின் செயலுக்கு நீ வாமன அவதாரத்தில் மாவலியிடம் நீரேற்று திரிவிக்கிரமனாக உலகை அளந்தாயே அச்செயலெல்லாம் ஒப்பாகாது. அதாவது யசோதரையின் செயலுக்கு வானமும் வையகமும் ஈடாகாது என்கிறார்.

'நின்னு முலைதந்த இந்நீர்மைக்கு அன்று

வரன்முறையால் நீ அளந்த மாகடல் சூழ் ஞாலம்

பெருமுறையால் எய்துமோ பேர்த்து'

(மு.திரு.9)

அன்புடைமை

இறைவனுக்கு ஒரு நாமம், ஓர் உருவம் என்றில்லை. எண்ணில் பல நாமங்கள். எண்ணில் பல உருவங்கள். இத்தகைய வடிவத்தை வழிபட்டால் மட்டுமே அருள்பாலிப்பேன் என்றோ, இந்த நாமத்தை உச்சரித்தால் மட்டுமே அருள் பாலிப்பேன் என்றோ இறைவன் கூறியதில்லை. அவரவர்க்கு எவ்வகை வடிவமோ, எவ்வகை உருவமோ அதுவே அவனது வடிவமும் உருவமும் ஆகின்றது. இதனை பரிமேலழகர் தனது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'மலர் மிசை ஏகினான்' என்ற குறளின் தொடருக்கு அன்பால் நினைவோரது உள்ளத்தின்கண், அடியவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து வந்து சேருவான் இறைவன் என்கிறார் உரையாசிரியர் பரிமேலழகர். இதைத்தான் ஆழ்வார்களும் அடியவர்கள் விரும்பிய உருவமே ஆண்டவனின் உருவம் என்கின்றனர். அடியவர்கள் விரும்பிச் சூட்டிய பெயரே அவன் விருப்புடன் ஏற்கும் பெயராகிறது. இறைவனை எவ்வண்ணமாக மனதில் தியானித்து இருக்கிறார்களோ அவ்வண்ணமாகவே அவனும் ஆகிவிடுகிறான் என பொய்கையாழ்வார் தமது பாசுரத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

'தமர் உகந்தது எவ்வுருவம் அவ்வுருவம்தானே

தமர்உகந்தது எப்பேர், மற்று அப்பேர் தமர்உகந்தது

எவ்வண்ணம் சிந்தித்து இமையாது இருப்பரே

அவ்வண்ணம் ஆழியான் ஆம்'

(மு.திரு. 44)

நாணுடைமை

பிறர்க்கு வருகின்ற பழியையும் தமக்கு வரப்போகின்ற பழியாக நினைத்து வேதனைப்படுபவர்கள் பண்புடையவர்கள். அத்தகைய பண்புடையவர்கள் இருப்பதால்தான் உலகம் நிலைபெறுகின்றது என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

'பிறர்பழியும் தம்பழியும் நாணுமாம் நாணுக்கு

உறைபதி யென்னும் உலகு'

(குறள்.1015)

இதனையே, ஆழ்வார்களும் வாழ்வில் கடைப்பிடித்தனர். திருமாலுக்கு பழி வரும் என்றெண்ணி அஞ்சுகிறார் ஆழ்வார். அதாவது, மாவலியிடம் மூவடி மண் வேண்டியவன் இறைவன். தந்தேன் என்று தாரை வார்த்துக் கொடுத்தவன் மாவலி. 'உலகம் யாரைப் புகழும்? கொடுத்தாரைப் புகழுமா? கொண்டாணைப் புகழுமா? கொடுத்தாரைப் புகழ்ந்து கொண்டவனைப் பழிக்கும். வஞ்சனையால் மண் கவர்ந்தவன் என்று உன்னையல்லவோ உலகம் பழிக்கும் என்று இறைவனுக்கு வரும் பழியை எண்ணி வேதனை கொள்கிறார் ஆழ்வார்.

'கொண்டாணை அல்லால் கொடுத்தாரை யார் பழிப்பார்?

மண்தா என இரந்து மாவலியை - ஒண்தாரை

நீர் அங்கை தோய நிமிர்ந்திலையே நீள்விசும்பில்

ஆரங்கை தோய அடுத்து'

(மு.திரு.79)

உயர்வுடைமை

ஒரு மனிதனை மேம்படுத்துபவை அவனது எண்ணங்களே. எண்ணங்கள் உயர்ந்தவைகளாக நற்சிந்தனை கொண்டவைகளாக இருத்தல் வேண்டும். 'எண்ணத்தை உயர்வு செய்' என்றார் பாரதியார். (பாரதியார் கவிதைகள், ப.60) உயர்ந்த எண்ணம், சான்றோருடான நட்பு, சிறுமையோரோடு சேராதிருத்தல், பிறர்பொருளைக் கள்ளத்தால் கொள்ளாதிருத்தல் போன்றவற்றை வள்ளுவப்பெருமான் குறளில் கூறியதை அப்படியே ஆழ்வார்களும் தமது பாசுரங்களில் பிரதிபலிப்பதை அறியமுடிகின்றது.

'உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறர்பொருளைக்

கள்ளத்தாற் கள்வேம் எனல்'

(குறள்.282)

'சிறிநினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்

சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்'

(குறள்.252)

தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்

வன்மையுள் எல்லாம் தலை'

(குறள்.444)

மேற்கண்ட திருக்குறள் கருத்துக்களை ஆழ்வார்கள் தமது பாசுரங்களில் அப்படியே எதிரொலித்துள்ளனர். பொய்கையாழ்வார் தமது முதல் திருவந்தாதி பாசுரங்களில் இதனைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

'நயவேன் பிறர்பொருளை நள்ளேன் கீழாரோடு

உயவேன் உயர்ந்தவரோடு அல்லால்'

(மு.திரு.64)

அதாவது, பிறர் பொருளை கவர்ந்து கொள்ள மாட்டேன். சிறுமையான எண்ணங்கொண்டவரோடு சேரமாட்டேன். உயர்ந்தவர்களோடுதான் நட்பு கொள்வேன் என்கிறார்.

ஊக்கமுடைமை

ஒருவன் தான் எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தில் எத்தகைய சோர்வும் இல்லாமல் முயற்சி தளராது செயல்படவேண்டும். அத்தகையவனே செயலில் வெற்றிபெற முடியும். முடிந்தவரை செய்வதல்ல முயற்சி! மூச்சிருக்கும் வரை செய்வதே முயற்சி! 'ஊக்கமது கைவிடேல்' என்றார் ஓளவையார். (ஆத்திசூடி) இதனை,

'ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்

தாழாது உருற்று பவர்'

(குறள்.620)

அதாவது சோர்வு இல்லாமல் முயற்சியில் குறைவில்லாமல் முயல்கின்றவர்கள் ஊழையும் ஒரு காலத்தில் தோல்வியுறச் செய்வர் என்கிறார் வள்ளுவர். இதைத்தான் ஆழ்வார்களும் திருமால் மீதுகொண்ட பக்தியினை எவ்வித சோதனைகள் வந்தாலும் தடைபடாது செலுத்தினர்.

'வாளால் அறுத்துச் சுடினும் மருத்துவன்பால்

மீளாத காதல் நோயாளன் போல் மாயத்தால்

மீளாத் துயர்தரினும் வித்துவக்கோட்டம்மானே

ஆளா உனதருளே பார்ப்பேன் அடியேனே'

(பெரு.திரு.4)

'கண்டார் இதழ்வனவே காதலன்தான் செய்திடினும்

கொண்டானை அல்லால் அறியாக் குலமகள் போல

விண்தோய் மதில்புடைசூழ் வித்துவக்கோட்டு அம்மானே

ஆளா உனதருளே பார்ப்பேன் அடியேனே'

(பெரு.திரு.2)

என்பதில், மருத்துவன் நோயாளிக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்கிறான் என்றால் அந்நோய் தீரவே செய்கிறான். மருத்துவன் நம்மை அறுக்கிறான் என்று நாம் மருத்துவனை விட்டு பிரிவதில்லை. மீண்டும் அவனிடமே செல்கிறோம். அதைப்போல் இறைவன் துன்பம் தருகிறான் என்றால் நம்மை அருள்பாலிக்கவே செய்கிறான் என்கிறார் குலசேகராழ்வார். மேலும், அனைவருக்கும் முன்னிலையில் கணவன் தன்னை இகழ்ந்து பேசினாலும் குலமகள் கணவனை விட்டு நீங்கமாட்டாள். அதுபோல இறைவன் எத்தகைய துயர் தரினும் நோயளி போலவும் குலமகள் போலவும் அவனது அருள் கிட்டுவதற்கே விடா முயற்சி செய்வேன் என்கிறார் குலசேகராழ்வார்.

குறள் வரிகளில் பாசுரங்கள்

ஆழ்வார்கள் தங்களது பாசுரங்களில் திருக்குறள் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பது மட்டுமின்றி திருக்குறள் வரிகளையும் அப்படியே தமது பாசுரங்களில் கையாண்டுள்ளனர். பதச்சோறாக சிலவற்றைக் காணலாம்.

'ஊரவர் கவ்வை எருவாக அன்னைசொல்

நீராக தீரும் இந்நோய்

(குறள்.1147)

தலைவியின் காதல் ஊரார் அறியும் வண்ணம் ஆயிற்று. இதனை, இந்தக் காம நோய் ஊராரின் அலர் துற்றலே எருவாகவும், அன்னை கடிந்து சொல்லும் கடுஞ்சொல்லே நீராகவும் கொண்டு செழித்து வளர்கின்றது என்கிறார் வள்ளுவப்பெருமான். இதே திருக்குறள் வரிகளை நம்மாழ்வார் தமது பாசுரங்களில் கையாண்டுள்ளார்.

'ஊரவர் கவ்வை எருவிட்டு அன்னை சொல்

ஈரசெல் வத்தி முளைத்த நெஞ்சப பெருஞ்செய்யுள்

பேரமர் காதல் கடல் புரைய விளைவித்த

காரமர் மேனி நம் கண்ணன் தோழீ கடியனே'

(திரு.மொ.5-3-4)

விருந்தோம்பல் அதிகாரத்தில் வருகின்ற மற்றொரு குறளையும் காணலாம்.

'வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி

மிச்சில் மிசைவான் புலம்

(குறள். 85)

விருந்தினரை முன்னே போற்றி உணவளித்து மிஞ்சிய உணவை உண்டு வாழ்கின்றவனுடைய நிலத்தில் விதையும் விதைக்க வேண்டுமோ? என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. இதே திருக்குறள் வரிகளைத் திருமழிசையாழ்வார் தமது பாசுரங்களில் கையாண்டுள்ளார்.

‘வித்துமிட வேண்டும் கொல்லோ விடையர்த்த

பக்தியுழுவன் பழம்புனத்து மொய்த்தெழுந்த

கார்மேக மன்ன கருமால் திருமேனி

நீர்வானம் காட்டும் நிகழ்ந்து’

(நான். திரு.23)

சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, மணம் ஆகிய ஐந்தின் வகைகளையும் ஆராய்ந்து அறிய வல்லவனுடைய அறிவில் உள்ளது உலகம் என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. ஐம்புலன்கள், ஐம்பூதங்களை அடக்கி ஆள்பவனே உலகை வெல்ல முடியும்.

‘சுவைஒளி ஊறுஓசை நாற்றெமென்று ஐந்தின்

வகைதெரிவான் கட்டே உலகு’

(குறள்.27)

இக்குறளின் பிரதிபலிப்பை நாம் நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழியில் காணலாம்.

‘உண்ணு சுவை ஒளி ஓசை நாற்றம் முற்றும் நீயே’

(தி. மொ.)

இதில் ‘முற்றும்’ என்ற சொல்லாடலைப் பார்த்தால் தெரியும். அதாவது வெறுமனே ‘நீயே’ என்று சொல்லாமல் ‘முற்றும்’ என்பதில் ‘உம்’ விசுதி சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பது ஒரு தனிச்சிறப்பு. இதன் பொருள் அனைத்தும் எம்பெருமான் நாராயணனே என்பதாகும். இதனையே கம்பரும்,

‘உலகம் யாவையும் தாம்உளவாக்கலும்

நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும் அலகிலா

விளையாட்டுடையான் அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே’ (கம். இராம. கட. வாழ்.)

புறங்கூறாமை

‘அறங்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்

புறங்கூறான் என்றல் இனிது’

(குறள்.181)

என்பதில், ஒருவன் அறத்தைச் சொல்லாமல் பாவமே செய்தாலும் மற்றவரைப் பற்றிப் புறங் கூறமாட்டான் என்றால் அதுவே அவனுக்கு நல்லது என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

‘அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அதொருவன்

பெற்றான் பொருள்வைப் புழி’

(குறள்.226)

என்பதில், வறியவரின் கடும்பசியைப் போக்க வேண்டும் அதுவே பொருள் பெற்ற ஒருவன் அப்பொருளைத் தனக்குப் பிற்காலத்தில் உதவுமாறு சேர்த்து வைக்கும் இடமாகும் என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. இவற்றை ஆண்டாள் தமது பாசுரங்களில் அப்படியே பிரதிபலிக்கிறார்.

‘செய்யாதென செய்யோம் தீக்குறளைச் சென்றோதோம்

ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி

உய்யமாறெண்ணி உகந்தேலோர் எம்பாவாய்'

(திருப்.2)

என்பதில், பெரியோர்கள் செய்யத்தாகதவை(திச்செயல்கள்) என்பனவற்றை செய்யமாட்டோம். அடுத்தவரைப் பற்றி புறங்கூறமாட்டோம்(திக்குறள்). வறியவருக்கும் எளியோருக்கும் உதவிடுவோம், துறவிகளுக்கும் அடியவர்களுக்கும் உணவிடுவோம் என்கிறார் ஆண்டாள் பிராட்டியார்.

நிறைவுரை

உலகத்தார் அனைவருக்கும் ஏற்றதொரு அறத்தைக் கூறவல்லது திருக்குறள் அதனாலேயே 'உலகப்பொதுமறை' எனப் போற்றப்படுகின்றது. சங்க இலக்கியத்திற்கு அடுத்து வந்த நீதி இலக்கியமான திருக்குறள் பக்தி இலக்கியத்தில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை நம்மால் அறியமுடிகின்றது. குறிப்பாக ஆழ்வார் பாசுரங்களில் திருக்குறளின் தாக்கம் அதிகம் தென்படுவதைக் காணமுடிகின்றது. திருக்குறளில் ஆழ்வார்களுக்குள்ள அதிகம் ஈடுபாட்டையும் அதனை எங்ஙனம் தங்களது பாசுரங்களில் பிரதிபலிக்கிறார்கள் என்பதையும் இக்கட்டுரை வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. மேலும் திருமாலைப் போற்றிப்பாடுவது மட்டுமன்றி சமுதாயத்திற்குத் தேவையான அறக்கருத்துக்களையும் எடுத்துரைத்தனர் என்பதும் அதற்கு அடிகோலியாகத் திருக்குறள் கருத்துக்களைத் தங்களது பாசுரங்களில் எதிரொலித்துள்ளனர் என்பதும் தெள்ளத் தெளிவாக நமக்குப் புலப்படுகின்றது.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

இரண்.திரு.	-	இரண்டாம் திருவந்தாதி
கம்.இராம.கட.வாழ்.	-	கம்பஇராமாயணம் கடவுள் வாழ்த்து
திருப்.	-	திருப்பாவை
திரு.மொழி.	-	திருவாய்மொழி
நான்.திரு.	-	நான்முகன் திருவந்தாதி
பெரி.திரு.	-	பெரிய திருமொழி
பெரு.திரு.	-	பெருமாள் திருமொழி
மு.திரு.	-	முதல் திருவந்தாதி

REFERENCES

- Aranga.Ramalingam, (2012), **Nammalvar Paadalgalil Anbu Neri**, Srirangam: Arulmigu Arranganathaswamy Thirukovil.
- Arrangasamy, J., (2006). **Thirumangai Alvarin Bakthi Neri**. Thanjavur: R.P.Publishers.
- Arrangasamy, J., (2000). **Samuthayapparvaiyil ThirumangaiAlvar Suttum Irai Thathuvam**, Thanjavur: Tamil Palkalaikalaga Veliyedu.
- Keerthi, (Publisher), (2011). **Neethi Noolgal**, Chennai: Aruna pathippkam
- Meyyappan, (Publisher), (2000).**BharathiyarKavithaigal**, Chennai: Manivasagar pathippkam.
- Narayana Velluppillai.,(Editor), (2000). **Nalaiyira Dhivya Prabantham**, Chennai: Mullai Nilaiyam.
- Palanidhasan.,(Publisher), (2017). **Thirukkural Thelivurai**, Sivakasi: Kala pathippkam.
- Pranatharthikaran, K.S., (2012). **Nammalvarum Kambarum**, Srirangam: Arulmigu Arranganathaswamy Thirukovil.

Rajagobalan, R. (1998). **Saranakathi neri**, Chennai: Eannes pathippkam.

Sangeethratha, N.S.K., (2013). **Adhikavi Paasurangalil Avathara Seithigal**, Srirangam: Arulmigu Arranganathaswamy Thirukovil.

Subramaniyan, S.V., (1999). **Tamil Illakiya Varallaru**, Chennai: Manivasakar Pathippagam.

Thamizhannal, (2014), **Thamil Illakiya Varallaru**, Madurai: Meenakshi Puthaga Nilaiyam.

About the License:

© The author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

வராகை பதிப்பகம்